

fattet af omsætningsafgiftsloven. Lokalerne skal opfylde kravene til beværtningslokalers indretning, jfr. beværterlovens § 9.

Bestemmelsen i stk. 8 om, at de lokale bevillingsmyndigheders afgørelse af, om en virksomhed med udlejning af lokaler til afholdelse af sammenkomster drives erhvervsmæssigt, skal kunne indankes for handelsministeriet, er ny i forhold til kommissionens forslag og motiveres i bemærkningerne til lovforslaget med, at man herved opnår mulighed for efterhånden at få en ensartet praksis uden at gå det lokale selvstyre for nær.

§ 3. Lovens § 7, stk. 2, affattes således:

„I købstæderne udkræver flytning til andet lokale bevillingsnævnets tilladelse.“

Efter forslaget bringes de for landdistrikterne gældende regler om flytning af beværter- og gæstgivervirksomhed i anvendelse i købstæderne, således at flytning også her udkræver den lokale bevillingsmyndigheds tilladelse. Denne tilladelse vil dog i modsætning til, hvad tilfældet er for landdistrikternes vedkommende, kunne gives uden iagttagelse af de for erhvervelse af bevilling fastsatte forskrifter.

§ 4. I lovens § 8 indføres som nyt stk. 6:

„Omfattes den virksomhed, der ønskes overtaget, af bestemmelserne i § 21, stk. 2, litra e, f eller h, kan dispensation i medfør af stk. 1 eller tilladelse i medfør af stk. 2 ikke gives, medmindre overbevillingsnævnet anbefaler dette.“

Bestemmelsen svarer til den af handelsministeriet anlagte praksis med hensyn til meddelelse af dispensation fra bestemmelsen i § 8 til samtidig drift af en virksomhed, der omfattes af overbevillingsnævnets eneretsområde. Efter forslaget bliver der overensstemmelse i loven mellem §§ 8 og 21, stk. 3.

§ 5. I lovens § 9 indføres som nyt stk. 6:

„Ministeren for offentlige arbejder og ministeren for handel, industri og søfart bemyndiges til hver indenfor sit forretningsområde at fastsætte kravene til beværtningslokaler i jernbanetog, luftfartøjer og skibe samt til at anordne det sundhedsmæssige tilsyn med disse lokaler“.

Det har hidtil været følt som et savn, at loven ikke har indeholdt en for de i forslaget nævnte befordringsmidler gældende regel om navnlig de sanitære krav til beværtningslokaler, herunder køkken og magasinrum, samt at der ikke har været etableret et tilsyn med